

Att.: Camilla Fabricius, Liselott Blixt og Kirsten Normann Andersen
Social- og Indenrigsudvalget
Christiansborg

Kære kollager,

Jeg vil gøre jer opmærksom på at servicelovens paragraf 98 trænger til en opdatering, da den er utidssvarende i dag.

Den omhandler mennesker, der har mistet de to vigtigste sanser, nemlig synet og hørelsen. Man skal opfylde stærke kriterier for og komme ind under loven.

Man har tidligere regnet med at de få mennesker i Danmark, der er under denne bestemmelse, mest drejer sig om ældre mennesker, der på grund af alderdom, har mistet det meste af synet og deres hørelse.

For disse mennesker kan der bevilliges en kontaktperson, en slags handicaphjælper, der et par timer om ugen kan være deres øjne og øre, så de kan følge med i hvad der sker i samfundet. Man har også regnet med at de fleste med så store sansetab, sidder i en beskyttet bolig eller på plejehjem.

Virkeligheden i dag er dog at der findes meget forskellige mennesker inden for denne målgruppe, bl.a. folk der på grund af et arveligt gen gradvist mister de to sanser, også i en ung alder. Mange af dem er i mange år på arbejdsmarkedet, men må så efterhånden give op, når syn og hørelse svigter, en del af dem er dog fortsat i arbejde og bidragsydende til statskassen.

Jeg kender ikke antallet pt på landsplan, hvor der på grund af dette medfødte arvelige gen får sygdommen, der grupperes som Usher type 1 og den mere almindelige Usher type 2.

Usher type 1 starter med dårlig hørelse, som i dag nogenlunde kan kompenseres ved at få elektronisk hørelse, hvor man indopererer en chip (C1 operation). Hørelsen bliver dog meget kunstig og aldrig helt normal. Herefter kommer gradvis nethindedegenerationen, hvor synscellerne dør.

Usher type 2 starter med begyndende natteblindhed, oftest i 18-20 årsalderen. Herefter kommer der ubønhørligt fremadskridende kikkertsyn indtil patienten bliver helt blind. Ca. 20 år efter nethindedegenerationen er startet, begynder der at komme nedsat hørelse synkront på begge øre, idet de fine hørehår i det indre øre gradvist dør.

Jeg vil gerne, hvis det ønskes, gøre udvalget opmærksom på at de enkelte kommuner bevilliger kontaktpersoner til disse mennesker meget forskelligt. Men kommunerne er selvfølgelig interesseret i at disse mennesker får en kontaktperson, der i det daglige kan være deres øjne og øre, så de kan bibeholde deres beskæftigelse.

Der findes derfor vidt forskellige kontaktperson timer hos den enkelte døvblinde afhængig af om de sidder i en beskyttet bolig eller er i arbejde. Jeg synes at man skulle prøve at undersøge på landsplan, hvor mange i målgruppen der er under 65 år og dermed tilhører arbejdsmarkedet.

Det kunne både være godt for statskassen, men også for den enkelte såkaldte døvblinde, så de ikke bliver sat uden for samfundet.

Jeg har gennem årene fuldt området tæt og vil gerne bidrage med yderligere oplysninger til udvalget, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen
H. Lønborg-Møller

Kan kontaktes på det ovennævnte telefonnummer eller mail eller mobilnummer 40 10 27 13.